

Τῆ Α΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Σημείωσις: συνετάχθη ἀκολουθία συμπληρωθεῖσα κατὰ τὰ ἐλλείποντα ἐκ τοῦ μηναίου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ πανηγυρίζοντας ναοὺς.

ΤΥΠΙΚΟΝ

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα... φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ στ΄, καὶ τῶν Ἁγίων δ΄. Δόξα. τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα. τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου... Τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν... καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστίν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἄμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ τῆς γ΄ Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ Θεοτοκίον, ἀφ΄ στ΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων. Καταβασίαι· Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῶν Ἁγίων δ΄. Δόξα. τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία... καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ φάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ἄλλα δ΄ ἐκ τῆς στ΄ ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε... Εἶδομεν τὸ φῶς..., Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰπέ τὴν α΄ στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄ καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄ ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Πάσχα

Νεε Κυριιεε κεκρααξαα προοσσε
εισαακουουσοονμου εισακουσοονμου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α ακουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποισερ γα ζο με νοιστην α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϑ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ται σευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε^{Πα} κ βα θε ων ^Μ ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ωσμου

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος π̄. Κε-θ.

Ἐ ἀν ἀ νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι

ο ι λα σμος ε στιν

Ὅ λην ἀ πο θε με νοι εν ὄ ρα νοιςτην ελ

πι δα θη σαυ ρον ἀ συ λη τον ε αυ τοις οι Α α

γι οι ε ε θη σαυ ρισαν δω ρε α αν ε λα βον δω

ρε αν δι δῶ ὄ σι τοις νο ὄ σι τα ι α μα τα

χρυ σον η αρ γυρον ευ αγ γε λι κω ω ως ὄ ὄ κ ε

κτη σαν το αν θρω ποις τε και κτη νε σι τας ευ ερ γε

σι ι ι α ας με τε δω καν ι να δι α πα αν

των υ πη κοι γε νο με νοι Χρι στω εν πα ρ ρη

σι α πρε σβευ ω σιν υ πε ερ των ψυ χω ων η

μων

Ἐ νε κεν τῶ ο νο μα τος ὄ υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^u υ πε μει νεν η ψυ χη μ ε ις τον

λο γον ^χ σ θ η λ πι σεν η ψυ χη μ ε πι τον Κυ

ρι ον ^u

Υ λην ε β δε λυ ξαν το την ε πι γης φθει ρο

με νην ^u ς ρα νο πο λι ται δε εν σα ρ κι ως α α

γγε λοι ε ε χρη μα τισαν ^u η ο μο φρων συ σκη νος ξυ

νω ρις ο μο τρο πος ^u των Α γι ων και ο μο ψυ

χος δι ο τοις κα μν σι πα σι τας ι α α α σει εις

βρα βευ ς σιν ^u α να ρ γυ ρον πα ρε χοντες την ευ ερ γε

σι ι ι α αν τοις χρη ζ σιν ^u ους εν ε τη σι ι

οις υ μνη σω μεν α ξι ως ε ορ ταις ^u εν πα ρ

ρη σι α προ σβευ ον τας υ πε ερ των ψυ χω ων

η μων ^u

Χ Α πο φυ λα κης προ ι̇ ας με χρι νυ κτος ^u α πο

φυ λα κης προ ι̇ ας ^u ελ πι ^χ σα τω Ι σρα ηλ ε

πι τον Κυ ρι ον ^u

Ο λην ει σοι κι σα σα εν ε αυ τηντην Τρι
 α δα δυ ασ η α οι δι μος Κο σμας και Δα μι α
 νο ο ος οι οι θε ο φρο νες ως κρσ νοι οι βλυ ζσ
 σιν εκ πη γη ης να μα τα ζω η φο ρσ των ι
 α σε ων ων και τα λει ψα να πα θη δι α φη η ης
 θε ε ρα πευ ς σι και μο να τα α νο μα τα νο σς
 εκ βρο τω ω ων α α πε λαυ νσ σι παν των των προ
 σφυ υ γων σω τη ρι οι τε λων τες τω Χρι στω εν
 παρ ρη σι α προ σβευ ου σιν υ πε ερ των ψυ χω ων
 η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῶ συνειδότι αὐτοῖς συνεκβοῶντες· χαίροις δυὰς τῶν ἀσθενούντων ἢ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀντιλήψατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτιμῶντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον ἄθλησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Α τε λευ τη τος υ παρ χει των α γι ω ω
ων η η χα α α ρις ην πα α ρα α α Χρι ι στου
ε ε ε κο μι ι σα α αν το ο θεν αυ των και
τα λει ψα α να εκ θει α ας δυ να α α α
Πα
με ε ε ε ως δι η νε κως ε νερ γου ου σι ι ι
τοις θαν αυ μα α α α σιν ων και τα ο νο ο
μα α α τα α μο να εκ πι στε ως ε ε πι βο ο
ω ω με ε ε ε να των α νι α των αλ γη δο ο ο
νων α α α παλ λα ατ τ ς ς ς σι δι ων Κυ
ρι ε και η η η μας των της ψυ χης και σω μα α τος
πα α θων ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον ω ως

φι λα α αν θρω ω ω πος

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Τ^{Πα} ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α

ρθε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νωσ εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Γι ος μο ο νο γε ε

νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο

η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ

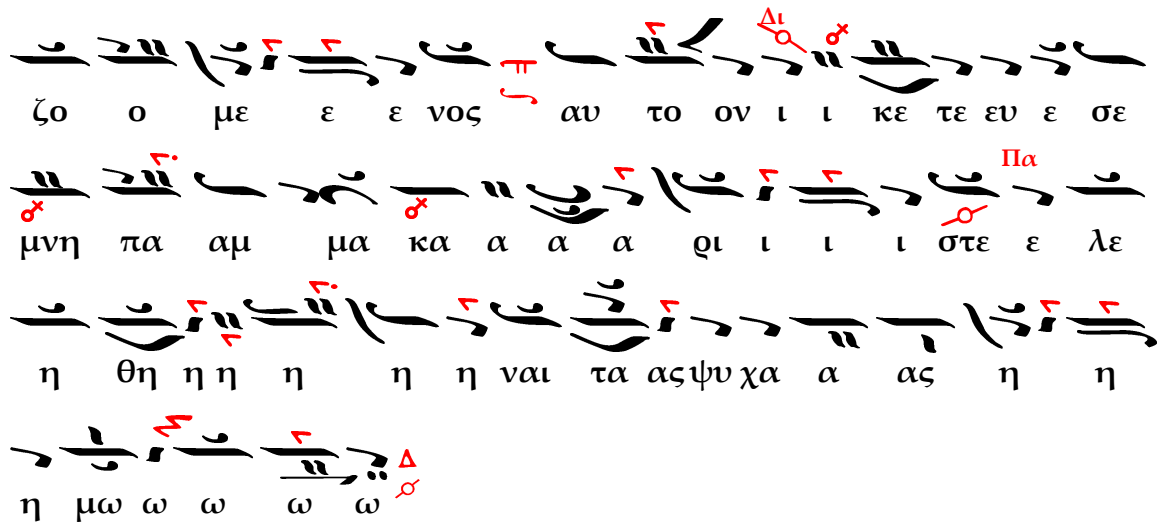
σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει

γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι

η η η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω

ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α

δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

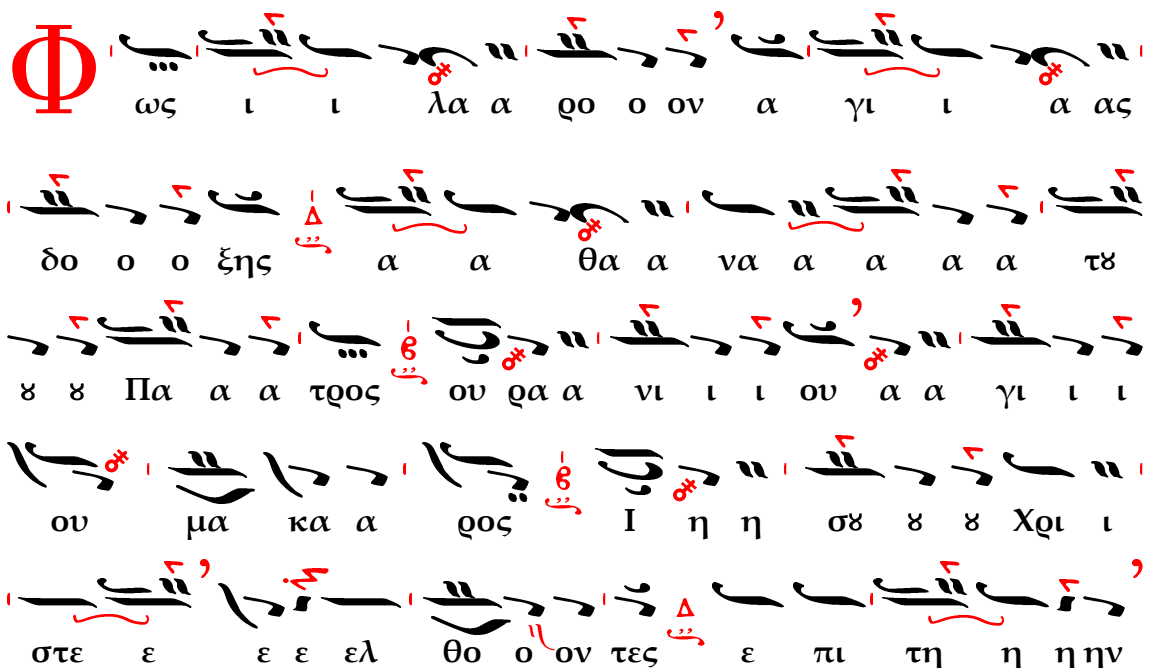
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
 τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϝ ϝ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δϝ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δϝ ϝ λοι Κυ ρι ϝ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κϝ ϝ

Θε ου ημων

I δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες ἐπὶ τὸν Κύριον
πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Στίχ. β΄. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
καὶ εὐλογοῦτε ἐπὶ τὸν Κύριον

I δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες ἐπὶ τὸν Κύριον
πάντες οἱ δούλοι Κυρίου ἡ ἡ ἡ ἡ

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Kύριος εἰσακκεταί μου ἐν τῷ
κεκραγέειν με πρὸς αὐτόν

Στίχ. α΄. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με
καὶ

εἰσακκοῦντος προσευχή μου

Kύριος εἰσακκεταί μου ἐν τῷ
κεκραγέειν με πρὸς αὐτόν

Στίχ. β΄. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε
καταμονάς ἐπιδικάτω
κι
σας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

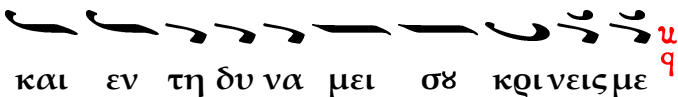

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με
και εν τη δυ να μει σς κρινεις με

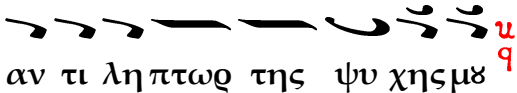

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρη μα τα τὸ στο μα τος μὲ

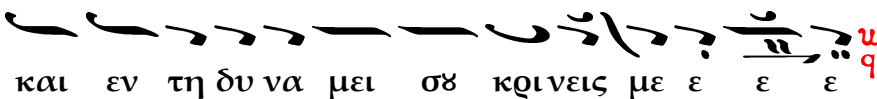

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνοματί σου σώσον με

και ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι και ὁ Κυ ρι ος

αν τι ληπτω τῆς ψυχῆς μου

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνοματί σου σώσον με

και ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τὸ ποι ῆσαντος τον 8 ρα νον και την γη ἡν

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ο θεν η ξει

η βο η θει α μὲ

Η βο η θει α α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τὸ ποι ῆσαντος τον 8 ρα νον και την γη ἡν

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

την ψυ χην σο ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ος τ

ποι η σαντος τον ο ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε

ο ος σο προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λ ε με εκ των εχ θρω ν μ ο θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

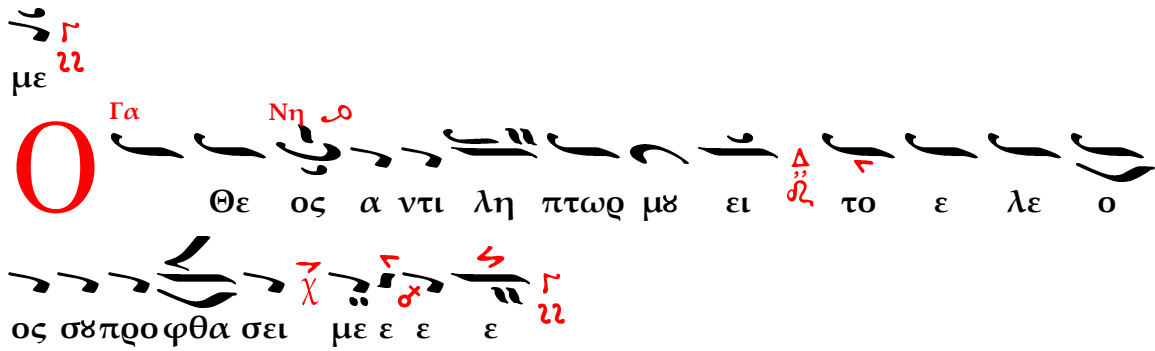
τω σαι αι με

Ο θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε

ο ος σο προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρω ν αι μα των σω σον

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηι αὐτὰ τῆ ε΄ Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου).

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ΄ 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε΄ 15-23, στ΄ 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ

κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν

ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.
(Ἐκ τῶν Αἵνων, εἰς τὸ Μηναιόν).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ἀνατολίου.

Τ^{Πα} ἡν χαριν των ιαματων⁹ εκ θεου ειληλη
φοοοτες⁹ αναγυρωσ τααπααθη²² των
ψυχων και των σωμααατων ηημων²² θεομωσθε
ραπευεετε²² παγκοοσμοι Ανααααρ
γυυυυροι⁹ οθεν διυμων Χριστοσ τοισ πι

ι στοις την δε δο με νην ευ ρω στι αν χα ρι

ζο με ε νος φω στη ρα ας α α πλα α νεις υ μας α

να δει κνυ υ σι ι ι τη οι κϷ με ε ε ε ε ε

νη αυ τω προ σβε ευ σα α τε ε σω θη ναι

τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός.

Εκ της α νω θεν προ μη θει ει ει ας τηντων ι

α μα των α βυ υ σο ο ο ον ε ε ξαν τλη η η σα α αν

τε ες πα σιν α να βλυ ζε ε τε τοις πι στοις τας ι

α σεις Α να α α αρ γυ υ υ υ ροι υ περ φυ

ως γαρ των νο σϷ εν τω ω ων τα α πα α α θη

εν χει ρο ρ γι ι αις μν στι ι ι καις εκ θη σαυ

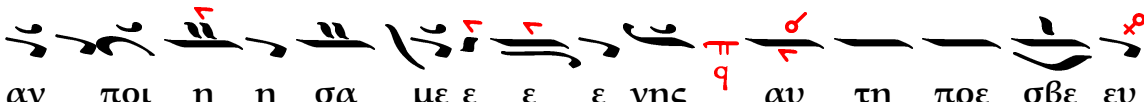
ρων τϷ Πνευ μα α τος φα ρ μα κα προ τι θεν τες σω

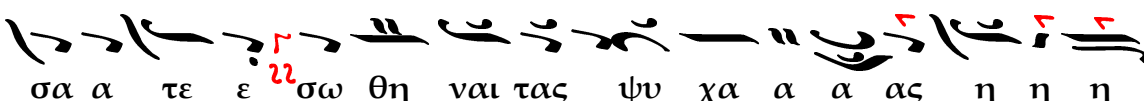
τη η ρι ι α τοις κα α μνϷ σι θε ρα α πε ε ε

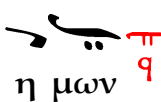
ευ ε ε ε ε τε ο θεν να ος σε πτο ος γε γο

ο νο ο ο ο ο ο τες της ζω αρ χι κης Τρι

 α α α δο ος εν υ μιν σα φως την κα τοι κι

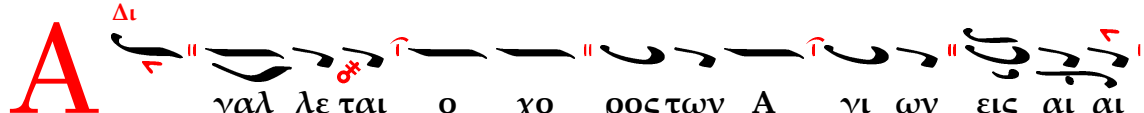
 αν ποι η η σα με ε ε ε νης αυ τη πρε σβε ευ

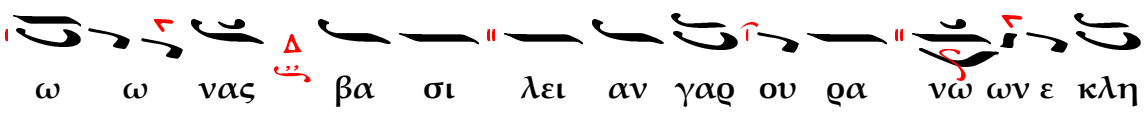
 σα α τε ε σω θη ναι τας ψυ χα α α ας η η η

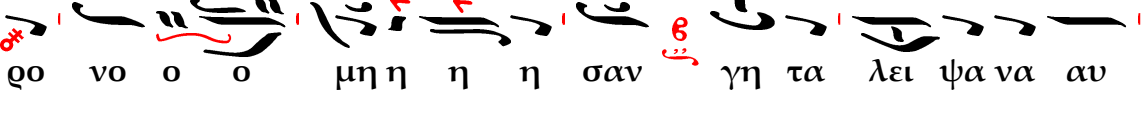
 η μων

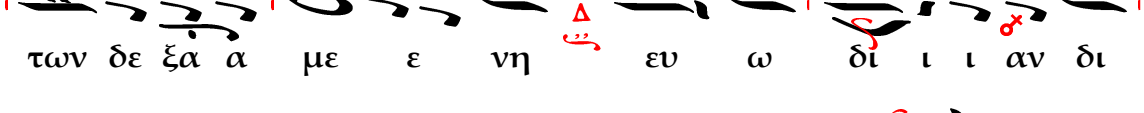
Ἦχος Δι-θ

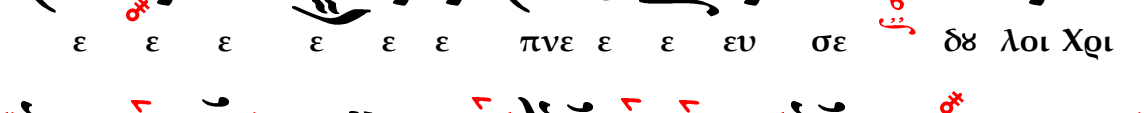
Γερμανοῦ.

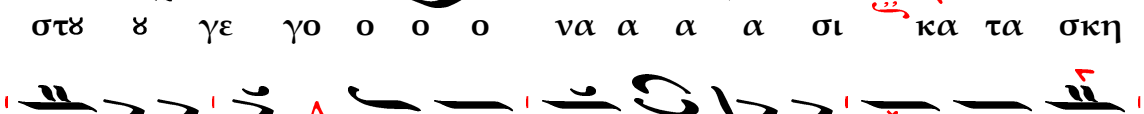

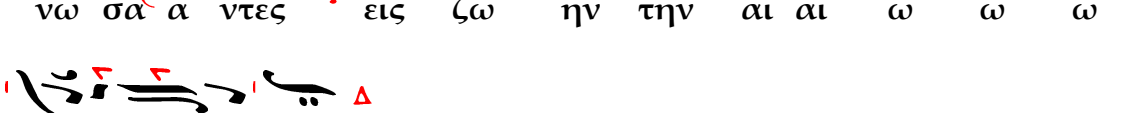
A γαλ λε ται ο χο ρο των Α γι ων εις αι αι

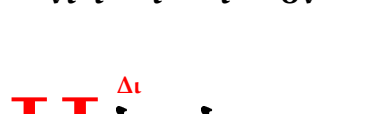
 ω ω νας βα σι λει αν γαρ ου ρα νω ων ε κλη

 ρο νο ο ο μη η η η σαν γη τα λει ψα να αυ

 των δε ξα α με ε νη ευ ω δι ι ι αν δι

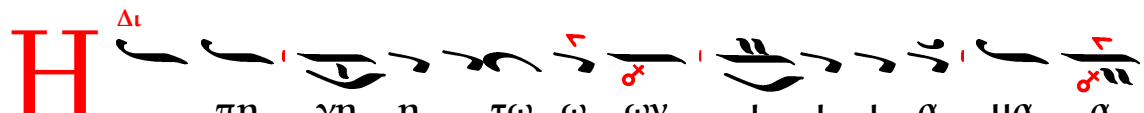
 ε ε ε ε ε πνε ε ε ευ σε δσ λοι Χρι

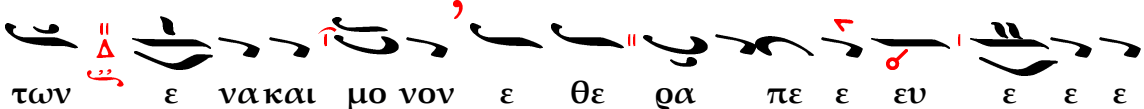
 στδ δ γε γο ο ο ο να α α α σι κα τα σκη

 νω σα α ντες εις ζω ην την αι αι ω ω ω

 νι ι ι ι ον

Ὁ αὐτός.

H πη γη η τω ω ων ι ι ι α μα α

 των ε να και μο νον ε θε ρα πε ε ευ ε ε ε

τῶ ε ε ε τῶς ἠ σκη νη η τω ω ων Ἀ α α
 ναρ γυ υ ρων Ἀπαντο πληθος θε ρα α πε ευ ει
 των νο σῶ σ ῶ σ ντων Ἀ νεν δε η ης γα α αρ
 υ πα αρ χει και α δα πα α α α νη η η η
 τος ο πλῆ το ο ος τω ω ων Ἀ α γι ι ι
 ων ταις αυ των ι κε σι αις Χρι στε ε λε ε
 η η σο ο ον η η η η μας

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Π ο θω θει ω και ε ε ρω τι ι ι τω ω ων
 με λλο ο ντων πρα κτι κως πο λι τευ σα με ε νοι
 τας σω τη ρι ι ρς ο δῶ σ ῶ σ ρς δι η νυ υ υ
 σα α α τε ο θεν το κα θα ρο ο ον της ψυ υ
 χης α κη λι δω τον τη ρη η σα α ντες
 των ε νυ λωντε λει ει ω ω ως α πε ε ε στη η η
 η τε Πνευμα τι δε θει ω χρυ σω ω θε ε ε ντες
 α χρυ σωσ τας ι α α σεις τοις νο σῶ σ ῶ σ ρς

πα ρε ε ε χε ε ε ε τε δυ ας ι ε ε ρα
 φω ταυ γη η η ης ξυ νω ω ρις πε φω τι σμε νον
 θει ον ζε ε ε ευ γος Α να α α α αρ γυ υ υ
 υ ροι εν θλι ψε σι και νο ο ο σοις ε πι σκε
 πτο ο με ε νοι η η μας και των ψυ χων ημων τας
 νο ο σος αναρ γυ υ ρως ι ι ω ω ω με ε ε
 ε νοι

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Με γα λων α ξι ω θε ντες δω ρε ων πα
 νε ε ε ευ φη η η η μοι εν τα πει νο τη τι
 βι ι ρ εν τη γη ε πο ο ο λι τε ε ευ σαα α
 α σθε και δι ερ χο ο με νοι πα ντα α χϛ
 δω ρε αν των νο σϛ ϛ ντων τα πα α α θη ι
 ω ω ω ω με ε ε ε νοι ω φθητε α γγε ε
 λων συ νο ο ο μι ι ι λοι Κο σμα συν Δα
 μι α νω ω ω ω τω ω σο ο φω α δελ

φοι οι τερ πνο ο τα τοι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι και η μων τα α πα α θη ταις ευ χαι αις
η μων ι α α α σα α α σθε

Ὁ αὐτός.

Ι α τριτων α σθε νωντων θη σου ροι τω ω ων
ι ι ι α μα α των σω τη ροι τωνπιστων Α
ναρ γυ ροι οι οι πα νε ευ κλε ε ει εις τας εν α
να α γκαις κρα α α α ζο ο ο ο ντας και ο δυ
νω ω με ε ε νης ι α α α σα α α α σθε
Δι ι κε τευ οντες θε ο ο ο ον τον α α γα α θο ον
λυ τρω σα σθαι η μας των πα γι ι δωων τς ς
ς ε ε ε εχ θρα

Δόξα.

Ἦχος Δι-ϑ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

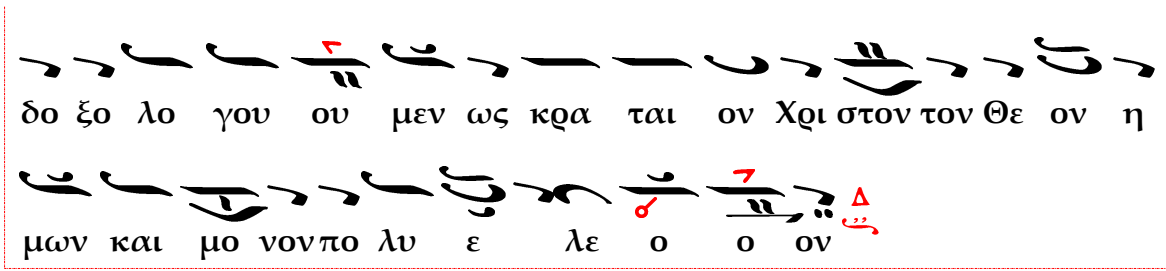
Α γαλ λε ται η δυ ας Α να αρ γυ υ ρων εν

Ⲅ Ⲅ Ⲅ ρα νι ι οⲓⲥ ⲁ ι α τροι ον τεⲥ ι α τρⲟⲥ
Ⲅⲥ γη η προ στα α τε ε ευ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ σι ⲛ και λει
ψα νοⲓⲥ αυ των θε ρα πε ευ Ⲅ Ⲅ σι δω ω ω ρε
αν ⲁ σθε νⲄ Ⲅ Ⲅ ν τα αⲥ βρο ο ο τⲥⲥ πα ρα
Χρι στⲟ ε ξⲥ σι αν λα α βο ον τεⲥ ωⲥ και οι Α
πο ο ο στο λοι ⲁ κοσμον ι ω με ε νοⲓⲥ εν τοⲓⲥ
θα α αυ μα α α σι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

(Ἐκ τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου).

Και νυν και α ει καιεις τⲥⲥ αι ω νας των αι ω
νων α μην
Υπερ δε δοξα σμε ε νη υ παρ χειⲥ Θε ο
το κε Πα ρθε νε υ μνου μεν σε ⲁ δι α γαρ του Σταυ ρου
του Υι ου ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα να
τος τε θνηκε νε κρω θεν τεⲥ α νε ε στη μεν και ζω
ης η ξι ω θημεν τον πα ρα δει σον ε λα βο μεν
την αρ χαι αν α πο λουσιν ⲁ δι ο ευ χα ρι στουν τεⲥ

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τῶν Ἀναργύρων δυάς, Τριάδα ἁγίαν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἐξ ὅλης ψυχῆς καρδίας, καὶ διανοίας Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανὲ ἰατροὶ σοφοί, ὁμοῦ ἠγαπήσατε, ὀλοφύχως μακάριοι, καὶ τὸν πλησίον, σεαυτῶν περισσότερον, ἰατροεύοντες, πάντων πᾶσαν ἀσθένειαν. Τόπους γὰρ διερχόμενοι, καὶ λίαν συμπάσχοντες, πᾶσι βροτοῖς ἀναργύρως, ἴασιν νόσων παρείχατε· διὸ καὶ οἱ δύο, θείας δόξης λαμπρῶ στέφει, κατεκοσμήθητε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν Ἀναργύρων δυάς, ἡ κορυφή καὶ τῆς Ἀσίας βλαστήματα, Τριάδος τε Ὑπερθέου, κατοικητήρια, Κοσμᾶ, Δαμιανὲ οἱ αὐτάδελφοι, τρανῶς εὐποιΐας λαμπρά, θεῖα ὤφθητε κάτοπτρα, ἔργοις ἀγάπης, καὶ ἐλέους λαμπόμενοι, ἀνεδείχθητε, ὥσπερ ἥλιοι πάμφωτοι. Πᾶσαν γὰρ τὴν ὑφήλιον, αἰεὶ καταυγάζετε, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, σκότος παθῶν ἀπελαύνοντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Χαίροις, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, θαυματουργῶν τε ἰατρῶν, τὴν γῆν ἅπασαν, αἰεὶ ἐπισκεπτομένη, καὶ μετὰ θάνατον, ὡς καὶ πρὶν πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου σου, καὶ τῷ συμπαθείᾳ τε, τῇ πρὸς πάντας Ἀνάργυροι, Κοσμᾶ, Δαμιανέ τε, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, ὑμῶν Λεῖψανα, καὶ Ναοὺς ἐνδεικνύμενοι, πᾶσι τοῖς καταφεύγουσι, καὶ πίστει προστρέχουσι, κοινὸν σαφῶς ἰατρεῖον, δωρεὰν βλύζον ἰάματα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, τὴν ὑγείαν ἡμῖν δοῦναι, ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἦχος Πα

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π^{Πα} αν το τε ε χο ον τε ε ες Χρι ι ι στον ε

νερ γουν τα α εν υ υ μιν Α γι οι Α να α α αρ

γυ υ υ ροι θαν μα τουρ γει ει τε ε ε Ε εν

κο ο ο σμω α σθε νου οντας θε ε ε ρα πε ευ

ε ε ε ε τε και γαρ το ι α τρει ον υ υ μων πη

γη υ παρ χει α α νε ξα α αν τλη η η η τος

Μ^{Κε} αν τλου με νη δε μα αλλον υ περ εκ βλυ υ υ ζει ει

Πα και χε ο με νη πε ρισ σευ ε ε ται καθ ε καστην

Δι **Πα** κε νου με ε ε νη και πλη θυ νο με ε ε ε νη

πα σι χο ρη γου ου σα α α και αι μη λει πο

με ε ε ε νη και οι α ρυ ο με νοι κο ρεν

Δι **Πα** νυν ται ι ι α α μα α α τα και αυ τη δι

α με ε νει α α α δα πα α νη η η η τος τι

ουν υ μα ας κα λε ε ε σω ω ω ω μεν θε ρα πον

τας ι α α τρους ψυ χων τε και αι αι σω μα α α των

ι α τη ρας πα θω ων α α α νι ι α των ^M δω ρε

αν ι ω με νους α ^{Δι} α α πα α α αν τας ^{Πα} ει

λη φο τας χα ρι σμα τα πα ρα του Σω τη η η η

ρος Χρι ι στου του πα ρε χον τος η μιν το με ε γα

ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Κε ς

^Χ Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

ι κε τευ ο με εν πρε σβευε Δεσ ποινα με τα των Α α ναρ

γυ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα ς

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τϠ ϝ ϝς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Πα **Η** ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ πε
Πα ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης
Κε ζω ω ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο
Πα ο ο μεν προε σβευ ε ε ε Δε σποι να με
Δι τα τω ω ων Α α νααρ γυ υ υ ρων και παν
Πα των των Α α γι ι ων ε λε η θη ναι τα ας
Χ ψυχα α ας η η η η μω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

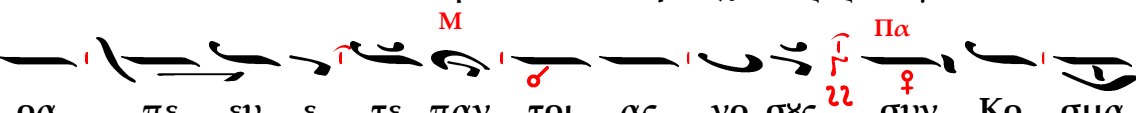
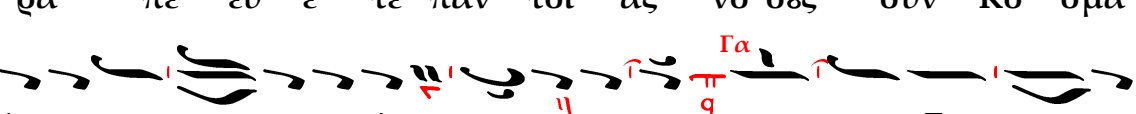
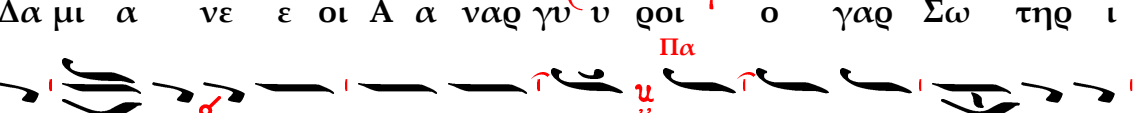
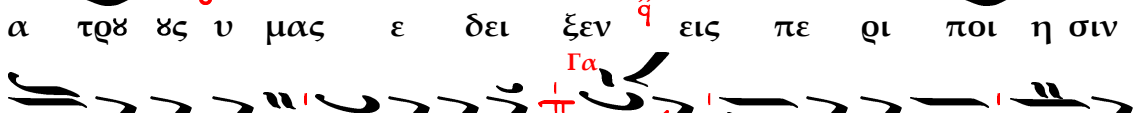
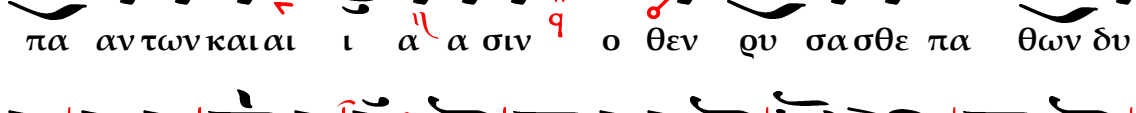

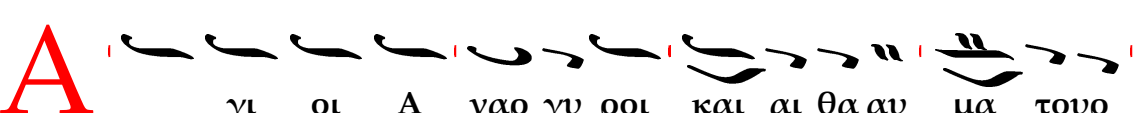
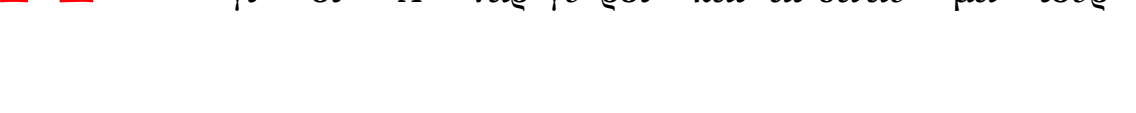

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

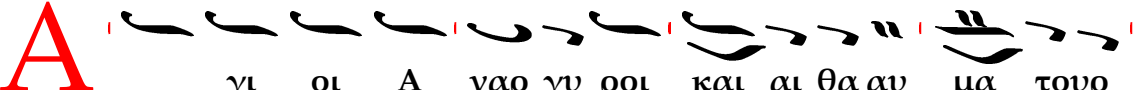
Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Γα ϕ

Η ^{νη} ^Μ ^{νη} ^Μ ^{Γα} ^{Πα} ^{Γα} ^{Πα} ^{Γα} ^{Πα} ^{Γα} ^{Πα}
ει ς Πνε ευ μα τος τη χει ραρ γι α θε
ρα πε ευ ε τε παν τοι ας νο σης συν Κο σμα
Δα μι α νε ε οι Α α ναρ γυ υ ροι ο γαρ Σω τηρ ι
α τρ ς υ μας ε δει ξεν εις πε ρι ποι η σιν
πα αν των και αι ι α α σιν ο θεν ρυ σα σθε πα θων δυ
σα λ των και θλι ψε ων τ ς πο θω τω να ω υ μων προσ
τρ ε χον τας

Δόξα. Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ρ

Α
γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ασ α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *